

Eğitim Teknolojisi

kuram ve uygulama

Yaz 2021

Cilt 11

Sayı 2

Summer 2021

Volume 11

Issue 2

Educational Technology

theory and practice

ISSN: 2147-1908

Editör Kurulu / Editorial Board*

Dr. Ana Paula Correia
Dr. Buket Akkoyunlu
Dr. Cem Çuhadar
Dr. Deniz Deryakulu
Dr. Deepak Subramony

Dr. Feza Orhan
Dr. H. Ferhan Odabaşı
Dr. Hafize Keser
Dr. Halil İbrahim Yalın
Dr. Hyo-Jeong So

Dr. Kyong Jee(Kj) Kim
Dr. Özcan Erkan Akgün
Dr. S. Sadi Seferoğlu
Dr. Sandie Waters
Dr. Servet Bayram

Dr. Şirin Karadeniz
Dr. Tolga Güyer
Dr. Trena Paulus
Dr. Yavuz Akpınar
Dr. Yun-Jo An

* Liste isme göre alfabetik olarak oluşturulmuştur. / List is created in alphabetical order

Hakem Kurulu / Reviewers*

Dr. Adile Aşkim Kurt
Dr. Ağah Tuğrul Korucu
Dr. Ahmet Çelik
Dr. Ahmet Naci Çoklar
Dr. Akça Okan Yüksel
Dr. Arif Akçay
Dr. Arif Altun
Dr. Aslı Saylan Kırmızıgül
Dr. Aslıhan İstanbullu
Dr. Aslıhan Kocaman Karoğlu
Dr. Ayça Çebi
Dr. Ayfer Alper
Dr. Aynur Kolburan Geçer
Dr. Ayşe Kula
Dr. Ayşegül Bakar Çörez
Dr. Arif Akçay
Dr. Bahar Baran
Dr. Barış Sezer
Dr. Beril Ceylan
Dr. Berrin Doğusoy
Dr. Betül Özyayın
Dr. Betül Yılmaz
Dr. Beyza Bayrak
Dr. Bilal Atasoy
Dr. Burcu Berikan
Dr. Büşra Özmen
Dr. Can Güldüren
Dr. Canan Çolak
Dr. Çelebi Uluyol
Dr. Çiğdem Uz Bilgin
Dr. Demet Somuncuoğlu Özerbaş
Dr. Deniz Atal Köysüren
Dr. Deniz Mertkan Gezgin
Dr. Duygu Nazire Kaşıkçı
Dr. Ebru Kılıç Çakmak
Dr. Ebru Solmaz
Dr. Ekmel Çetin
Dr. Elif Buğra Kuzu Demir
Dr. Emine Aruğaslan
Dr. Emine Cabı
Dr. Emine Şendurur
Dr. Engin Kurşun
Dr. Erhan Güneş

Dr. Erinç Karataş
Dr. Erkan Çalışkan
Dr. Erkan Tekinarslan
Dr. Erman Yükseltürk
Dr. Erol Özçelik
Dr. Ertuğrul Usta
Dr. Esma Aybike Bayır
Dr. Esra Yecan
Dr. Ezgi Gün
Dr. Fatma Bayrak
Dr. Fatma Keskinlikçi
Dr. Fatih Erkoç
Dr. Fatih Yaman
Dr. Fezile Özdamlı
Dr. Figen Demirel Uzun
Dr. Filiz Kalelioğlu
Dr. Filiz Kuşkaya Mumcu
Dr. Funda Dağ
Dr. Funda Erdoğdu
Dr. Gizem Karaoğlan Yılmaz
Dr. Gökçe Becit İşıctürk
Dr. Gökhan Akçapınar
Dr. Gökhan Dağhan
Dr. Gül Özüdoğru
Dr. Gülhan Orhan Karsak
Dr. H. Ferhan Odabaşı
Dr. Hacer Türkoğlu
Dr. Hafize Keser
Dr. Hakan Tüzün
Dr. Halil Ersoy
Dr. Halil İbrahim Akyüz
Dr. Halil İbrahim Yalın
Dr. Halil Yurdugül
Dr. Hanife Çivril
Dr. Hasan Çakır
Dr. Hasan Karal
Dr. Hatice Durak
Dr. Hatice Sancar Tokmak
Dr. Hüseyin Bicen
Dr. Hüseyin Çakır
Dr. Hüseyin Özçınar
Dr. Hüseyin Uzunboylu
Dr. Işıl Kabakçı Yurdakul
Dr. İbrahim Arpacı

Dr. İlkur Resioğlu
Dr. Kadir Demir
Dr. Kerem Kılıçer
Dr. Kevser Hava
Dr. Levent Çetinkaya
Dr. Levent Durdu
Dr. M. Emre Sezgin
Dr. M. Fikret Gelibolu
Dr. Mehmet Akif Ocak
Dr. Mehmet Barış Horzum
Dr. Mehmet Kokoç
Dr. Mehmet Üçgül
Dr. Melih Engin
Dr. Melike Kavuk
Dr. Meltem Kurtoğlu
Dr. Muhittin Şahin
Dr. Mukaddes Erdem
Dr. Murat Akçayır
Dr. Mustafa Sarıtepeci
Dr. Mustafa Serkan Günbatır
Dr. Mustafa Yağcı
Dr. Mutlu Tahsin Üstündağ
Dr. Müge Adnan
Dr. Nadire Çavuş
Dr. Necmi Eşgi
Dr. Nezih Önal
Dr. Nuray Gedik
Dr. Nurettin Şimşek
Dr. Onur Ceran
Dr. Onur Dönmez
Dr. Ömer Faruk İslim
Dr. Ömer Faruk Ursavaş
Dr. Ömer Delialioğlu
Dr. Ömür Akdemir
Dr. Özcan Erkan Akgün
Dr. Özden Şahin İzmirli
Dr. Özgen Korkmaz
Dr. Özlem Çakır
Dr. Pınar Nuhoğlu Kibar
Dr. Polat Şendurur
Dr. Ramazan Yılmaz
Dr. Raziye Demiralay
Dr. Recep Çakır
Dr. Sabiha Yeni

Dr. Sacide Güzin Mazman
Dr. Salih Bardakçı
Dr. Sami Acar
Dr. Sami Şahin
Dr. Seher Özcan
Dr. Selay Arkün Kocadere
Dr. Selçuk Karaman
Dr. Selda Küçük
Dr. Serap Yetik
Dr. Serçin Karataş
Dr. Serdar Çiftçi
Dr. Serhat Kert
Dr. Serkan İzmirli
Dr. Serkan Şendağ
Dr. Serkan Yıldırım
Dr. Serpil Yalçınalp
Dr. Sibel Somyürek
Dr. Sinan Keskin
Dr. Soner Yıldırım
Dr. Şafak Bayır
Dr. Şahin Gökçearsan
Dr. Şeymus Aydoğdu
Dr. Tarık Kışla
Dr. Tayfun Tanyeri
Dr. Tuğba Bahçekapılı
Dr. Tuğba Öztürk
Dr. Turgay Alakurt
Dr. Türkan Karakuş
Dr. Tolga Güyer
Dr. Uğur Başarmak
Dr. Ümmühan Avcı Yücel
Dr. Ünal Çakıroğlu
Dr. Veynel Demirer
Dr. Vildan Çevik
Dr. Volkan Kukul
Dr. Yalın Kılıç Türel
Dr. Yasemin Demirarslan Çevik
Dr. Yasemin Gülbahar
Dr. Yasemin Koçak Usluel
Dr. Yasin Yalçın
Dr. Yavuz Akbulut
Dr. Yusuf Levent Şahin
Dr. Yusuf Ziya Olpak
Dr. Yüksel Göktaş

* Liste isme göre alfabetik olarak oluşturulmuştur. / List is created in alphabetical order.

İletişim Bilgileri / Contact Information

İnternet Adresi / Web: <http://dergipark.org.tr/etku>

E-Posta / E-Mail: tguyer@gmail.com

Telefon / Phone: +90 (312) 202 17 38

Makale Geçmişi / Article History

Alındı/Received: 30.12.2020

Düzeltilme Alındı/Received in revised form: 07.04.2021

Kabul edildi/Accepted: 11.04.2021

TÜRKİYE'DEKİ DİJİTAL ÖYKÜLEME ÇALIŞMALARININ EĞİLİMİ

Hacer Ulu¹

Bilimsel Araştırma Makalesi

Öz

Araştırmanın amacı, Türkiye'deki dijital öykülemeye dayalı yapılan araştırmaların eğilimini belirlemektir. Bu araştırma, dijital öykülemeye dayalı araştırmaların eğilimini sistematik olarak ayrıntılı incelenmesini içeren alanyazın tarama çalışmasıdır. Bu doğrultuda ulusal tez merkezinde yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri, Türkiye adresli ulusal ve uluslararası dergiler incelenerek 70 araştırma çalışmaya dâhil edilmiştir. Veriler araştırmacı tarafından geliştirilen form aracılığıyla analiz edilmiştir. Bu form yayın türü ve yıllara göre dağılım, araştırma deseni, çalışma grubu seçimi, kademe, uygulama süresi, veri toplama araçları, kullanılan programlar, veri analiz yöntemleri, sonuçlar ve öneriler kategorilerinden oluşmaktadır. Araştırma sonucunda dijital öykülemeye dayalı çalışmaların en fazla makale ve yüksek lisans tezi türünde olduğu, farklı desenlerde tasarlandığı belirlenirken bu çalışmalarda farklı kademelerdeki öğrencilerin çalışma grubu olarak seçildiği, hem nitel hem nicel ölçme araçlarının kullanıldığı tespit edilmiştir. Ayrıca dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin akademik başarılarına, bilgi, medya, teknoloji, yaratıcı düşünme, problem çözme, eleştirel düşünme, araştırma yapma, dil, iş birliği, öz düzenleme, karar verme, iletişim, bilimsel süreç, yabancı dil becerilerine ve hayal güçlerinin gelişimine olumlu yönde etki ettiği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, alanyazın taraması, dijital öyküleme çalışmalarının eğilimi.

THE TENDENCY OF DIGITAL STORING STUDIES IN TURKEY

Abstract

This study aims at reviewing the research on digital storytelling carried out in Turkey to reveal the current trends in a detailed and systematic way using the literature survey method. In this direction, master's and doctoral theses published in the national thesis center, national and international journals in Turkey were examined and 70 researches were included in the

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, hucerulu03@gmail.com, orcid.org/0000-0002-7687-6370

study. The data of the study was collected using a form developed by the author. This form consists of the categories of publication type and distribution by years, research design, study group selection, the level, duration of application, data collection tools, programs used, data analysis methods, results, and the suggestions developed in the studies. It is found that there are mostly scientific research articles and master thesis on digital storytelling. These studies are found to be designed in various ways. In the studies reviewed, the participants are students from different educational levels. It is also revealed that the studies reviewed employ both quantitative and qualitative methods. In addition, it was determined that the digital storytelling method increased the academic success of the students. It has been revealed that it has a positive effect on knowledge, media, technology, creative thinking, problem solving, critical thinking, research, language, cooperation, self-regulation, decision making, communication, scientific process, foreign language skills and the development of imagination.

Keywords: Turkey, literature review, trend of digital storytelling studies.

Summary

In recent years, when the use of technology in learning environments has become increasingly important, the use of digital stories has also become significant. Given that there has been an increase in the number of publications in this field, it is thought that its importance will gradually continue to increase into the future. In such studies, the effects of the digital storytelling method on the academic achievement of students and on the development of various skills were examined. Conducting such research will influence not only determining trends in digital storytelling over the years, but will also shape the factors to be considered in terms of providing quality educational activities. In addition, based on the results of the implementation of this method, ideas will be developed to eliminate or at least, reduce the theoretical gaps. It is thought that the research conducted covering all these aspects will contribute to both researchers and teachers alike. In this direction, the study's aim is to examine the methodological trends and outcomes of studies done on the use of the method of digital storytelling in education, classifying them comprehensively and holistically.

In this direction, master's and doctoral theses published in the national thesis center, national and international journals in Turkey. Therefore, the databases were searched using the key terms "digital story", "digital narration", and "digital storytelling". Seventy researches are included in the study sample. The study's data was collected using a form developed by the author. This form consists of the categories of publication type and distribution by years, research design, study group selection, the level, duration of application, data collection tools, programs used, data analysis methods, results, and the suggestions developed in the studies. The data collected and coded through the form was examined using the content analysis.

Turkey, as a result of detailed examination of systematic research on digital storytelling in the years 2011-2020, the year during which it was determined that most research in 2020. The studies were designed in mixed model, qualitative and experimental research designs, and it was determined that they were designed mostly in qualitative research models. This was followed by a mixed research model. Sampling methods of the studies were mostly random assignment / random sampling, one of the probability-based sampling methods

(Aydın, 2019; Büyükcengiz, 2017; Çıralı, 2014; Demirer, 2013; Gömleksiz & Pullu, 2017; Gündüz, 2019; Mangal, 2020; Saritepeci, 2016).

It was found that the studies reviewed employ the samples of students from the levels of pre-school, primary schools, junior high schools, high schools, and universities. The implementation process of the studies reviewed was found to vary. It was also found that both quantitative and qualitative data collection tools were used in the studies reviewed. The studies report that digital storytelling has the following advantageous contributions to the students: improvement of academic achievement, access to information, the use of media and technology, creative thinking, problem-solving, critical thinking, study skills, linguistic skills, cooperation, self-regulation and decision-making, communication, scientific process skills, foreign language skills, and imagination (Akgül, 2018; Aydın, 2019; Ayvaz-Tunç, 2016; Demirer, 2013; Kayalı, 2019; Mangal, 2020; Saritepeci, 2016; Ulum, 2017; Yılmaz, 2019). The other benefits of digital storytelling are reported to be development of imagination (Ayvaz-Tunç, 2016; Demirer, 2013; Kayalı, 2019) and value acquisition (Balaman, 2016; Kutlucan, 2018; Polater, 2019).

The major problems in using digital storytelling in courses cited as follows in the studies reviewed: Difficulty in developing digital stories, the use of computers and certain software, time-related restrictions, problems related to story writing, internet-related problems, the problems about group work, classroom management problems, teachers' inability to use technology, and the lack of feedback, etc. (Aydın, 2019; Ayvaz-Tunç, 2016; Baki, 2015; Dayan, 2017; Göçen Kabaran, Karalar, Aslan, Altan & Altıntaş, 2019; Karakoyun, 2014; Kayalı, 2019; Polater, 2019; Saritepeci, 2016; Tatlı & Aksoy, 2015). In order to find a solution to the problems cited, practices such as feedback and correction, making suggestions and explanations, retrying, working in groups, teacher guidance, and reinforcement are suggested in the studies (Aydın, 2019; Baki, 2015). Therefore, in order for research and practices to be effective, the problems and suggestions covered in the studies should be examined, and future studies should provide course outlines in regard to the use of digital storytelling for educational purposes.

Giriş

Günümüzde dijital araçlar yaşamın her alanında yaygın olarak kullanılmaktadır, bu nedenle eğitim bilgiyi araştıran, sorgulayan ve yapılandıran bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Çağımızdaki gelişmelere bağlı olarak öğrenme ortamlarında eğitimcilerin teknolojiyi öğretimlerine entegre etmeleri gerekmektedir. Sadık'a (2008) göre teknolojinin kullanımı ancak öğretmenlerin sınıfta teknolojiyi anlamlı bir şekilde kullanma uzmanlığına sahip olması durumunda etkili olabilir. Öğretmenlerin sınıflarında teknolojiye dayalı kullanabilecekleri yöntem, araç gereç ve programlar çeşitlilik göstermektedir. Bu yöntemlerden birisi dijital öykülemedir. Dana Atchley tarafından ilk defa kullanılan dijital öyküleme terimi (McLellan, 2006), geleneksel ve yeni okuryazarlık uygulamalarının entegrasyonunu hikâye oluşturma süreci boyunca bütünleştirmektedir (Shelby-Caffey, Ubeda ve Jenkins, 2014). Diğer bir ifadeye göre dijital öyküleme, dijital medyayı yenilikçi öğretim ve öğrenme uygulamalarıyla birleştirmek için olanak sağladığından yararlı bir eğitim aracı olabilir (Dakich, 2008; Robin, 2008). Dijital öyküleme, dijital ortamda bilgi sağlayan, görsel, işitsel,

yazılı unsurlarla birlikte öğrencilerin eğlenerek öğrenmelerini sağlayan yöntemdir (Demirbaş ve Şahin, 2020).

Dijital öykülemenin birçok farklı tanımı vardır, ancak genel olarak hepsi hikâye anlatma sanatını görüntü, ses, müzik, video gibi çeşitli dijital multimedya unsurlarıyla birleştirme fikrini yansıtmaktadır (Campbell, 2012; Robin, 2006). Bu ifadeden hareketle dijital öyküleme yönteminin farklı unsurları bir araya getirerek çok katmanlı metin oluşturmaya olanak sağladığı söylenebilir. “Dijital öyküleme bilgeliği, değerleri ve inançları oluşturmak, aktarmak ve tasarlamak için geçmişi şimdiki zaman ve gelecekle birleştirir” (Chung, 2007, s.17). Bu konuda Robin (2006) dijital öykülerin kişisel hikâyelerin, tarihi olayların anlatılması, belirli bir konu hakkında bilgi, talimat verme gibi çeşitli kullanımının olduğunu, hikâyelerin tipik olarak birkaç dakika uzunluğunda sürdüğünü ifade etmektedir. Diğer bakış açısı ise dijital öykülemenin kısa filmlere benzetilmesidir. Campbell’e (2012) göre benzetilme yönü ise kalem ve kâğıtla yazılan hikâyelerin aksine, dijital hikâyelerin kesintisiz bir anlatım çizgisine sahip olmasıdır. Bir diğer yapılan vurgu ise dijital öykülemenin farklı medya ürünlerini keşfetme sanatı ve zanaatı olduğu, dijital medyayı kullanarak hikâyeleri yeni ve güçlü yollarla iletmek için yazılım uygulamalarının kullanılmasıdır (McLellan, 2006). Bu doğrultuda dijital öyküleme bireylerin ses, görsel, müzik, video gibi çeşitli dijital multimedya unsurlarını bütünleştirerek kişisel hikâyelerini, tarihi olayları anlattıkları veya belirli bir konu hakkında bilgi veya talimat verdikleri ürünleri farklı yazılımları kullanarak oluşturmaları olarak ifade edilebilir.

“Dijital hikâye oluşturmak bazı görevleri gerektirmektedir: (a) hikâyedeki olayı tasvir etmek için sahneyi görselleştirmek ve ardından metni en iyi destekleyen çok sayıda kaynaktan grafikler seçmek, (b) deneyimlenmesi gereken duyguyu belirlemek ve ardından uygun müzik seçme, (c) internette arama yapma, dosya kaydetme, müzik, grafik indirme ve dijital öykü ile ilgili tüm dosyaları depolamak için bir klasör oluşturma gibi teknolojik okuryazarlıkların kullanılması ve (d) son düzeltmeler yapıldıktan sonra başlık slaydı ve geçişlerin eklenmesi” (Sylvester ve Greenidge, 2009, s.292). Araştırmacılar dijital öykülemenin katılımcıların araştırma, yazma, organizasyon, teknoloji, mülakat, kişilerarası iletişim, problem çözme, değerlendirme, görsel okuryazarlık, öz düzenleme, eleştirel düşünme, yaratıcılık ve iş birliği becerilerini geliştirdiğini ifade etmektedir (Dakich, 2008; Del-Moral-Perez, Villalustre-Martinez ve Neira-Pineiro, 2019; McLellan, 2006; Robin, 2006; Shelby-Caffey, Ubeda ve Jenkins, 2014).

Günümüzde öğretim biçimi yüz yüze eğitimin yanı sıra uzaktan eğitimi de kapsamaktadır. Teknolojinin öğrenme ortamlarında kullanımının önemli olduğu çağımızda bu araçlardan birisi olan dijital öykülerin kullanımı gittikçe önemli olmaya başlamıştır (Wu ve Chen, 2020). Ayrıca bu alanda yayın sayısının artmasına bağlı olarak gelecekte gittikçe öneminin artacağı düşünülmektedir. Yapılan araştırmalarda dijital öykülemenin öğrencilerin farklı derslerdeki akademik başarılarına (Akgül, 2018; Büyükcengiz, 2017; Çoruk ve Seferoğlu, 2020; Gömleksiz, ve Pullu, 2017; Mangal, 2020; Özpınar, 2017; Torun, 2016), bilgi, medya, teknoloji, yaratıcı düşünme, problem çözme, eleştirel düşünme, araştırma yapma, dil, iş birliği, öz düzenleme, karar verme, iletişim, bilimsel süreç, yabancı dil becerilerine (Akgül, 2018; Aydın, 2019; Baki, 2015; Balaman, 2016b; Bedir-Erişti, 2016; Çıralı, 2014; Karakoyun, 2014; Kaya, 2014; Kayalı, 2019; Keleş, 2018; Kotluk ve Koçakaya, 2015; Mangal, 2020; Özpınar, 2017; Polater, 2019; Sarıtepeci, 2016; Tatlı ve Aksoy, 2015; Torun, 2016), hayal güçlerinin gelişimine (Ayvaz-Tunç, 2016; Demirer, 2013; Kayalı, 2019; Mangal, 2020; Sarıtepeci, 2016; Ulum, 2017; Yılmaz, 2019) ve değer eğitimlerine (Balaman, 2016a; Kutlucan, 2018; Polater, 2019) etkisi araştırılmıştır. Dijital öykülemeye dayalı araştırmaların eğilimini belirleyen çalışmalar yapılmıştır (Demirbaş ve Şahin, 2020; Talan, 2019; Talan, 2021; Wu ve Chen, 2020). Bu araştırmanın sözü edilen

araştırmalardan farkı katılımcıların süreçte dijital öykü oluşturdukları çalışmaların eğilimi incelenmiştir. Ayrıca bu çalışmada çalışmalar, sözü edilen çalışmalardan farklı olarak kullanılan programlar açısından da incelenmiştir. Bu çalışmada ise belirli yıllar arasında dijital öyküleme alanındaki değişim ve gelişimin tespit edilmesi, bu alanda yapılan çalışmaları takip etmek isteyen öğretmen ve araştırmacılara bilgi sağlaması açısından önem taşımaktadır.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, eğitimde dijital öyküleme yönteminin kullanımına yönelik özellikle son yıllarda ortaya konan çalışmaların yönetsel eğilimlerinin ve çıktılarının ana hatlarıyla sınıflandırılarak kapsamlı ve bütüncül bir şekilde incelenmesidir. Araştırmanın amacı doğrultusunda aşağıda yer alan araştırma sorularına yanıt aranmıştır. Eğitimde dijital öyküleme yönteminin kullanımı ile ilgili yapılmış çalışmaların;

- yayın türü ve yıllara göre dağılımı nasıldır?
- araştırma deseni nedir?
- çalışma grubu seçimi/örnekleme yöntemi nedir?
- kademeye göre dağılımı nedir?
- uygulama süresi nasıl dağılım göstermiştir?
- veri toplama araçları nedir?
- uygulama sürecinde kullanılan programlar nedir?
- veri analiz yöntemleri nedir?
- sonuçları nasıl şekillenmiştir?
- önerileri nasıl şekillenmiştir?

Yöntem

Araştırma Modeli

Türkiye’deki dijital öyküleme yöntemiyle yapılan çalışmaları belirli ölçütlere göre incelemek ve bu çalışmaların eğilimlerini tespit etmek amacıyla gerçekleştirilen bu çalışma, alanyazın taramasına dayalıdır. Alanyazın tarama çalışmalarının amacı, mevcut durum hakkında bilginin düzeyinin değerlendirilmesidir ve ilerideki araştırmaların yönü ile ilgili tartışmaları içerir (Guzzo, Jackson ve Katzel, 1987, akt. Balcı, 2020).

Örnekleme

Araştırmanın amacı Türkiye’de dijital öykülemeye dayalı yapılan araştırmaların eğilimini belirlemektir. Çalışmadan elde edilen sonuçların, Türkiye’de dijital öyküleme çalışmalarına ilişkin mevcut durumu ortaya koyması beklenmektedir. Bu amaç doğrultusunda Türkiye’de dijital öyküleme alanındaki ulusal tez merkezinde yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri, Türkiye adresli SSCI ve ERIC kapsamındaki uluslararası yabancı dergilerde yayımlanmış makaleler, Türkiye’de eğitim alanında yayımlanan hakemli dergiler ve üniversitelerin eğitim fakülteleri tarafından yayımlanan dergiler incelenmiştir. Araştırmada belirlenen dâhil etme kriterleri dikkate alınarak amaçsal örnekleme yöntemi kullanılmıştır. “Amaçsal örnekleme çalışmanın amacına bağlı olarak zengin bilgiye sahip olduğu düşünülen durumların derinlemesine araştırılmasına olanak vermektedir” (Büyüköztürk vd. 2009, s.89). Amaçsal örnekleme dayalı olarak uygun olan çalışmaları araştırmaya dâhil etmek için aşağıdaki hususlar dikkate alınmıştır:

- Katılımcıların farklı disiplinlerde bilgi ve becerilerini dijital öyküleme yöntemiyle geliştirmeye, öğrenme ortamında uygulamaya, bu yöntem konusunda görüş almaya dönük çalışmalar araştırmaya dâhil edilmiştir.
- Ulusal tez merkezinde yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri, Türkiye adresli ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanan çalışmalar incelenmiştir.
- Türkiye adresli SSCI ve ERIC kapsamındaki uluslararası yabancı dergilerde yayımlanmış makaleler ve Türkiye’de eğitim alanında yayımlanan hakemli dergiler ve üniversitelerin eğitim fakülteleri tarafından yayımlanan dergiler incelenmiştir.
- Makale incelemesinde çalışmaya dâhil edilen tezlerden üretilmemiş olması göz önünde bulundurulmuştur.
- Katılımcıların dijital öykü oluşturdukları araştırmalar çalışmaya dâhil edilmiştir.
- Eğitim alanı dışında farklı alanlarda (iletişim vb.) yapılmış araştırmalar çalışmaya dâhil edilmemiştir.
- Erişime kapalı olan araştırmalar çalışmaya dâhil edilmemiştir.

Araştırmada “dijital öykü”, “dijital hikâye” ve “dijital öyküleme” anahtar kelimeleri kullanılmış ve ulaşılan çalışmalardan uygun olanlar araştırmaya dâhil edilmiştir. Bu doğrultuda anahtar kelimeler ile tarama yapılması sonucunda 152 araştırmaya ulaşılmıştır fakat 70 araştırma analize dâhil edilmiştir. Bu araştırmada “veri toplama ve sınıflandırma formu” kullanılmıştır. Form oluşturulurken alandaki benzer araştırmalardan faydalanılmıştır. Araştırmanın amacı ve içeriğine uygunluğu açısından formun incelenmesi için iki uzman görüşü (eğitim alanında dijital öykülemeye dayalı araştırma yapmış akademisyen ve uzman sınıf öğretmeni) alınarak kapsam geçerliliği sağlanmaya çalışılmıştır. Bu form yayın türü ve yıllara göre dağılım, araştırma deseni, çalışma grubu seçimi, kademe, uygulama süresi, veri toplama araçları, kullanılan programlar, veri analiz yöntemleri, sonuçlar ve öneriler kategorilerinden oluşmaktadır. Araştırma kapsamında, etik kurul onayı (... .. Üniversitesi, Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kurulu'nun değerlendirme belgesi sayı numarası= 2020/180) alınmıştır.

Veri Toplanması

Alanyazın taraması sonucu ulaşılan çalışmalar doküman incelemesi yoluyla incelenmiştir. “Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu ve olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar” (Yıldırım ve Şimşek, 2011, s.187). 03.07.2020 tarihinden itibaren veri tabanları taranmaya başlanmıştır. 15.08.2020 tarihinde çalışmaya dâhil edilecek araştırmalar seçilmiştir. 28.03.2021 tarihine kadar çalışma rapor edilmiştir. Verilerin toplanması ve çalışmaların belirlenmesinde aşağıdaki süreçler takip edilmiştir: 1. Çalışma alanının belirlenmesi, 2.Anahtar sözcüklerin belirlenmesi, 3.Taramanın gerçekleştirilmesi, 4.Dâhil etme ve hariç tutma ölçütlerine göre çalışmaların değerlendirilmesi, 5.Değerlendirmeye alınacak çalışmalara karar verilmesi.

Veri Analizi

Doküman incelemesi yoluyla toplanan ve araştırma inceleme formu yoluyla kodlanan veriler içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir. İçerik analizi, dokümanlardan elde edilen nitel araştırma verilerinin işlenmesinde dört aşamada kullanılır: (1) verilerin kodlanması, (2) temaların bulunması, (3) kodların ve temaların düzenlenmesi, (4) geçerlik ve güvenilirliğin sağlanması, frekansların hesaplanması ve (5) bulguların tanımlanması ve yorumlanması şeklindedir (Denzin ve Lincoln, 2005).

Geçerlik ve Güvenirlik

Okunan tüm çalışmalarla ilgili gerekli notlar alınmış olup bilgisayarda word dosyasına aktarılarak toplam 10.551 kelimelik içeriğe ulaşılmıştır. Çalışmalarla ilgili veri kaybı olmaması adına veriler farklı tarihlerde araştırmacı tarafından tekrar incelenmiştir. Hatalı olan kısımlar işaretlenerek tekrar incelenmiştir. İnceleme formu doldurulurken ilgili tezlerde yer verilen bilgiler kullanılmış, aranan bilgilerin bulunmadığı durumlarda “-” sembolü kullanılmıştır.

Bulgular

Tablo 1’de görüldüğü gibi, Türkiye’deki dijital öykülemeye yönelik araştırmaların sayısı 70’dir. Son yıllarda bu konuda araştırma sayısının arttığı belirlenmiştir. En fazla araştırmanın yapıldığı yıl 2020’dir. Bunu sırasıyla 2019 ve 2017 yılları izlemektedir. Makale türünde 30, yüksek lisans türünde 23 ve doktora türünde 17 araştırma yapılmıştır. Makale türünde en fazla 2020 yılında, yüksek lisans türünde en fazla 2019 yılında, doktora tezi türünde ise en fazla 2015, 2016 ve 2020 yılında araştırmanın yayımlandığı belirlenmiştir. Yıllar arasında ise düzenli bir artışın olmadığı görülmektedir. Yapılan çalışmaların araştırma türü ve yılına göre dağılımı Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Yapılan Çalışmaların Araştırma Türü ve Yılına Göre Dağılımı

Yıl	Makale		Yüksek Lisans Tezi		Doktora Tezi		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%
2011	0	0	0	0	1	1.42	1	1.42
2013	0	0	0	0	1	1.42	1	1.42
2014	1	1.42	4	5.71	1	1.42	6	8.57
2015	4	5.71	1	1.42	3	4.28	8	11.42
2016	4	5.71	1	1.42	3	4.28	8	11.42
2017	7	10	3	4.28	1	1.42	11	15.71
2018	3	4.28	3	4.28	2	2.85	8	11.42
2019	2	2.85	8	11.42	2	2.85	12	17.14
2020	9	12.85	3	4.28	3	4.28	15	21.42
Toplam	30	42.85	23	32.85	17	24.28	70	100

Tablo 2 incelendiğinde dijital öykülemeye dayalı yapılan araştırmaların karma yöntem (23), nitel araştırma (f=30), deneysel araştırma (f=15), tarama modeli (1), belirsiz (1) olmak üzere farklı desenlerde tasarlandığı görülmektedir. Karma yöntem temasındaki araştırmaların en fazla iç içe (f=7) modelde, en az yakınsayan paralel karma modelde (f=1), nitel araştırma temasındaki araştırmaların en fazla durum çalışması deseninde (f=16), en az tasarım tabanlı araştırma deseninde (f=1), deneysel araştırma temasındaki araştırmaların ise en fazla öntest-sontest kontrol gruplu deneysel desen (f=3) ve yarı deneysel desende (f=3), en az biçimlendirici deneysel araştırma (f=1), öntest sontest eşleştirilmiş kontrol gruplu desen (f=1), öntest sontest kontrol gruplu seçkisiz desen (f=1), tek grup öntest sontest zayıf deneysel desen (f=1), eşit olmayan kontrol gruplu yarı deneysel desende (f=1) tasarlandığı belirlenmiştir. Tarama modelinde ise bir araştırmanın desenlendiği tespit edilirken bir araştırmada ise yöntem belirsizdir. Bazı araştırmalarda karma yöntem ve nitel araştırma modellerinin hangi türü kullanıldığı belirtilmeyerek araştırmacının karma yöntem ve nitel araştırma deseninde

tasarlandığına ilişkin genel ifade kullanılmıştır. Yapılan çalışmaların araştırma desenine göre dağılımı Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Yapılan Çalışmaların Araştırma Desenine Göre Sonuçları

Tema	Kod	f	%	Kod	f	%
Karma Yöntem f=23	İç İçe (Gömülü) Model	7	10	Açımlayıcı Sıralı Karma Model	4	5.71
	Karma Yöntem	6	8.57	Yakınsayan Paralel Karma Model	1	1.42
	Üçgenleme/Çeşitleme Modeli	5	7.14			
Nitel Araştırma f=30	Durum Çalışması	16	22.85	Olgubilim Araştırması	2	2.85
	Eylem Araştırması	7	10	Tasarım Tabanlı Araştırma	1	1.42
	Nitel Araştırma	4	5.71			
Deneysel Araştırma f=15	Öntest-Sontest Kontrol Gruplu Deneysel Desen	3	4.28	Öntest Sontest Eşleştirilmiş Kontrol Gruplu Desen	1	1.42
	Yarı Deneysel Desen	3	4.28	Öntest Sontest Kontrol Gruplu Seçkisiz Desen	1	1.42
	Tek Grup Öntest Sontest Yarı Deneysel Desen	2	2.85	Tek Grup Öntest Sontest Zayıf Deneysel Desen	1	1.42
	Tek Gruplu Öntest Sontest Desen	2	2.85	Eşit Olmayan Kontrol Gruplu Yarı Deneysel Desen	1	1.42
	Biçimlendirici deneysel araştırma	1	1.42			
Tarama Modeli	Genel tarama modeli	1	1.42			
Belirtilmemiş		1	1.42			
Toplam					70	100

Tablo 3 incelendiğinde yapılan çalışmaların çalışma grubu seçimi/örnekleme yöntemine ilişkin bulgular olasılıksız (f=29), olasılık temelli (f=15), olasılıksız ve olasılık temelli (f=1) örnekleme ve belirtilmemiş (f=25) temaları altında toplanmıştır. Olasılıksız örnekleme yönteminin kullanıldığı araştırmalarda en fazla uygun örnekleme (f=10), en az kritik durum örnekleme (f=1) kullanıldığı belirlenmiştir. Uygun örnekleme (f=10), ölçüt örnekleme (f=9), amaçlı örnekleme (f=7), tipik durum örnekleme (f=2), kritik durum örnekleme (f=1) izlemektedir. Yapılan çalışmaların çalışma grubu seçimi/örnekleme yöntemlerine göre sonuçları Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Yapılan Çalışmaların Çalışma Grubu Seçimi/Örnekleme Yöntemine Göre Sonuçları

Tema	Kod	f	%	Kod	f	%
Olasılıksız/Amaçlı Örnekleme Yöntemi	Uygun Örnekleme	10	14.28	Tipik Durum Örnekleme	2	2.85
	Ölçüt Örnekleme	9	12.85	Kritik Durum Örnekleme	1	1.42
	Amaçlı Örnekleme	7	10			
Olasılık Temelli/ Örnekleme	Yansız Atama/Basit Tüsadüfi (Rastgele)/Seçkisiz Örnekleme				15	21.42
Olasılıksız-Olasılık Temelli Örnekleme	Tesadüfi Örnekleme ve Benzeşik Örnekleme				1	1.42
Belirtilmemiş	-				25	35.71
Toplam	-				70	100

Yapılan çalışmaların kademeye göre dağılımına ilişkin sonuçlar Tablo 4'te verilmiştir. Tablo 4 incelendiğinde yapılan araştırmaların kademeye ilişkin bulgular okul öncesi (f=3), ilkokul (f=13), ortaokul (f=17), lise (f=4), lisans (öğretmen adayı, öğretmen ve öğrenci) (f=22) ve lisans (diğer) (f=11) temaları altında toplanmıştır. İlkokulda 2.sınıf (f=4), 3.sınıf (f=2), 4.sınıf (f=6), 3 ve 4.sınıf (f=1) düzeyinde bulunan öğrencilerle çalışılmıştır. Ortaokulda 6.sınıf (f=9), 7.sınıf (f=5), 6,7.sınıf (f=1), 6,7,8.sınıf (f=1), 8.sınıf (f=1) düzeyindeki öğrencilerle çalışılmıştır. Lisede 9.sınıf (f=2), 9,10.sınıf (f=1), 11.sınıf (f=1) düzeyindeki öğrencilerle çalışılmıştır. Öğretmen adaylarıyla yapılan araştırmalar incelendiğinde sınıf öğretmeni adayı/sınıf öğretmeni adayı ve sınıf öğretmeni (f=6), okul öncesi öğretmeni adayı/okul öncesi öğretmen adayı, uzmanı, öğretmeni ve velisi (f=3), Türkçe öğretmeni adayı (f=3), BÖTE öğretmen adayı/BÖTE öğretmen adayı ve ortaokul öğrencisi/BÖTE öğretmen adayı ve öğretmeni (f=3), fen bilimleri öğretmeni adayı (f=2), matematik öğretmeni adayı (f=1), biyoloji öğretmeni adayı (f=1) ve fizik öğretmeni adayı (f=1) bölümünde öğrenim gören katılımcılar olduğu belirlenmiştir. Bazı araştırmalarda ise farklı bölümlerdeki öğretmen adaylarının (f=2) katılımcı olarak seçildiği belirlenmiştir. Bu araştırmalardan birisinde sınıf ve okul öncesi öğretmen adaylarının araştırmaya katıldığı belirlenirken diğer araştırmada ise sınıf öğretmeni ve fen bilgisi öğretmeni adaylarının katıldığı tespit edilmiştir. Lisans düzeyinde diğer bölümlerdeki bilgisayar teknolojisi bölümü (f=2), bilgisayar destekli tasarım ve animasyon programı (f=2), çocuk gelişimi bölümü (f=1), TÖMER öğrencilerinin (f=1) ve yabancı diller yüksekokulundaki öğrencilerin (f=5) katıldığı belirlenmiştir. Yapılan çalışmaların kademeye göre dağılımı Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Yapılan Çalışmaların Kademeye Göre Dağılımına İlişkin Sonuçlar

Tema	f	%
Okul Öncesi	3	4.28
İlkokul	13	18.57
Ortaokul	17	24.28
Lise	4	5.71
Lisans (Öğr. Adayı/ Öğr. Adayı, öğretmen ve öğrenci)	22	31.42
Lisans (Diğer)	11	15.71
Toplam	70	100

Tablo 5 incelendiğinde yapılan çalışmaların araştırma süresine ilişkin bulgulardan süre belirtilmiş teması altında araştırmaların en fazla 8 haftada (f=10) gerçekleştirildiği görülmektedir. Bu durumu sırasıyla 10 hafta (f=7), 4 hafta (f=6), 14 hafta (f=6), 6 hafta (f=6), 5/yaklaşık 5 hafta (f=5), 9 hafta (f=3), 7 hafta (f=3), 16/daha fazla hafta (f=3), 13 hafta (f=2), 11 hafta (2), 12 hafta (f=2), 15 hafta (f=1), yaklaşık 13 ay (f=1), yaklaşık 5 ay (f=1), 3 ay (f=1), 2 ay (f=1), 1 ay (f=1), 2 hafta (f=1), yaklaşık 45 ders saati (f=1) izlemektedir. Yapılan çalışmaların araştırma süresine göre sonuçları Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Yapılan Çalışmaların Araştırma Süresine Göre Sonuçları

Tema	Kod	f	%	Kod	f	%
Süre Belirtilmiş	8 hafta	10	14.28	11 hafta	2	2.85
	10 hafta	7	10	12 hafta	2	2.85
	4 hafta	6	8.57	15 hafta	1	1.42
	14 hafta	6	8.57	Yaklaşık 13 ay	1	1.42
	6 hafta	6	8.57	Yaklaşık 5 ay	1	1.42
	5 /yaklaşık 5 hafta	5	7.14	3 ay	1	1.42
	9 hafta	3	4.28	2 ay	1	1.42
	7 hafta	3	4.28	1 ay	1	1.42
	16/daha fazla hafta	3	4.28	2 hafta	1	1.42
	13 hafta	2	2.85	Yaklaşık 45 ders saati	1	1.42
Süre Belirtilmemiş					7	10
Toplam					70	100

Tablo 6 incelendiğinde yapılan çalışmaların veri toplama araçlarına ilişkin bulgular test, ölçek, envanter, doküman, görüşme, gözlem, günlük, form ve diğer temaları altında toplanmıştır. Test teması altında en fazla başarı ve kalıcılık testleri (f=11) kullanılmıştır. Bunu diğer testler (f=6) izlemektedir. Diğer testlerin arasında Bilimsel Süreç Beceri ve Yaratıcılık Testi, Benton Görsel Bellek Testi ve Peabody Resim Kelime Testi gelmektedir. Ölçek teması altında en fazla yazma, okuma ve konuşma becerisine ilişkin ölçekler/rubrik (f=23) kullanılmıştır. Bu ölçeklerin arasında bu becerilere ilişkin kaygı, tutum, öz yeterlik, performans ölçekleri gelmektedir. Bu durumu teknolojiye yönelik ölçekler, (f=9), derse yönelik katılım, motivasyon ve tutum ölçeği (f=7), öğretim ve bilgi teknolojilerine yönelik tutum ölçeği (f=6), öğrenmeye yönelik ölçekler (f=4), 21. yy becerileri ölçeği (f=2), değerlere yönelik ölçekler (f=2), ve Bilişsel Yük Ölçeği (f=1) izlemektedir. Teknolojiye yönelik ölçekler arasında Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Ölçeği, Bilgisayara Yönelik Tutum Ölçeği, Dijital Okuryazarlık Ölçeği, Bilişim Teknolojileri Öz Yeterlik Ölçeği gibi ölçekler gelmektedir. Doküman teması altında ise en fazla öğrenme ürünleri (f=27), en az kitap/tez/internet kaynağı (f=1), görüşme teması altında en fazla yarı yapılandırılmış görüşme (f=25), en az ayrıntılı görüşme (f=1), gözlem teması altında en fazla gözlem/tam katılımcı gözlem (f=14), en az video/ses kaydı (f=10), form teması altında en fazla görüşme/gözlem/yansıtma formu (f=24), en az diğer formlar (f=3) kullanılmıştır. Diğer formlar arasında metafor belirleme, kültürel farkındalık, okumayı değerlendirme formları gelmektedir.

Yapılan çalışmaların veri toplama araçlarına göre sonuçları Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Yapılan Çalışmaların Veri Toplama Araçlarına Göre Sonuçları

Tema	Kod	f	%	Kod	f	%
Test	Başarı ve Kalıcılık Testi	11	15.71	Diğer Testler	6	8.57
Ölçek	Yazma, Okuma ve Konuşma Becerisine İlişkin Ölçekler/Rubrik	23	32.85	Öğrenmeye Yönelik Ölçekler	4	5.71
	Teknolojiye Yönelik Ölçekler	9	12.85	21. yy Becerileri ölçeği	2	2.85
	Derse Yönelik Katılım, Motivasyon ve Tutum Ölçeği	7	10	Değerlere Yönelik Ölçekler	2	2.85
	Öğretim ve Bilgi Teknolojilerine Yönelik Tutum Ölçeği	6	8.57	Bilişsel Yük ölçeği	1	1.42
Envanter	21.yy becerilerine yönelik envanter	2	2.85	Yaratıcı Problem Çözme Özellikleri Envanteri	1	1.42
Doküman	Öğrenme Ürünleri	27	38.57	Ders Planı	4	5.71
	Araştırmacı-Sınav Notu/Rapor	8	11.42	Kitap, tez, internet kaynağı	1	1.42
Görüşme	Yarı Yapılandırılmış Görüşme	25	35.71	Odak Grup Görüşmesi	4	5.71
	Görüşme	5	7.14	Ayrıntılı görüşme	1	1.42
Gözlem	Gözlem/Tam katılımcı gözlem	14	20	Video/Ses Kaydı	10	14.28
Günlük	Günlük	17	24.28			
Form	Görüşme/gözlem/yansıtma Formu	24	34.28	Diğer formlar	3	4.28
	Teknolojiye Yönelik Formlar	6	8.57			
Diğer	Anket/Açık Uçlu Soru/Soru	15	21.42	Anektod/gösterge/KWL kaydı	3	4.28

Tablo 7 incelendiğinde yapılan çalışmalarda kullanılan programlar program belirtilmiş ve program belirtilmemiş temaları altında toplanmıştır. Kullanılan programlar arasında en fazla Microsoft Photo Story 3 (f=27) ve Windows Movie Maker (f=19) kullanıldığı görülmektedir. Bu araştırmaların bazılarında katılımcılara tek program sunulurken bazı araştırmalarda ise katılımcılara birden fazla seçenek sunulurken istedikleri programlarda çalışma imkânı sunulmuştur. Ayrıca bazı araştırmalarda katılımcılara hazırladıkları dijital öyküleri sosyal ağlarda paylaşma imkânı tanınmıştır. Yapılan çalışmaların kullanılan programlara göre sonuçları Tablo 7'de verilmiştir.

Tablo 7. Yapılan Çalışmaların Kullanılan Programlara Göre Sonuçları

Tema	Kod	f	%	Kod	f	%
Program Belirtilmiş	Microsoft Photo Story 3	27	38.57	Microsoft Paint	2	2.85
	Windows Movie Maker	19	27.14	PowerDirector	1	1.42
	Microsoft PowerPoint	6	8.57	Toontastic 3D	1	1.42
	Adobe Photoshop	4	5.71	Google Images	1	1.42
	Adobe Flash Player	4	5.71	Web Macerası	1	1.42
	PowToon	4	5.71	Pixton	1	1.42
	TonDoo	3	4.28	Kaltura VideoPlatformu	1	1.42
	GoAnimate	3	4.28	Adobe Premiere Pro	1	1.42
	iMovie	3	4.28	3ds Studio Max	1	1.42
	Storyboard	2	2.85	VideoExpert	1	1.42
	StoryJumper	2	2.85	Scratch	1	1.42
	WeVideo	2	2.85			
	Program Belirtilmemiş				7	10

Tablo 8 incelendiğinde yapılan araştırmalarda farklı analiz türlerinin kullanıldığı belirlenmiştir. En fazla kullanılan nicel veri analiz türleri ilişkili örneklem için t testi (f=22), betimsel istatistik (f=17), ilişkisiz örneklem için t testi (f=15), Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi (f=14) ve Mann Whitney U-testi (f=11)'dir. En az kullanılan nicel veri analiz türleri ise çok değişkenli varyans analizi (f=1), tek örneklem t testi (f=1), friedman testi (f=1), iki yönlü varyans analizi (f=1) ve korelasyon analizi (f=1)'dir. Nitel veri analizi teması altında ise en fazla içerik analizi (f=32) ve betimsel analizin (f=27), en az doküman analizi (f=1) ve fenomolojik veri analizinin (f=1) kullanıldığı belirlenmiştir. Bir araştırmada ise analiz türü belirtilmemiştir. Yapılan çalışmaların veri analizine göre sonuçları Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo 8. Yapılan Çalışmaların Veri Analizine Göre Sonuçları

Tema	Kod	F	%	Kod	f	%
Nicel Veri Analizi	İlişkili Örneklem için t Testi	22	31.42	Kruskal Wallis H-testi	2	2.85
	Betimsel İstatistik	17	24.28	Çok Değişkenli Kovaryans Analizi	2	2.85
	İlişkisiz Örneklem için t Testi	15	21.42	Çok Değişkenli Varyans Analizi	1	1.42
	Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	14	20	Tek Örneklem t Testi	1	1.42
	Mann Whitney U-testi	11	15.71	Friedman Testi	1	1.42
	Tek Yönlü Kovaryans Analizi	6	8.57	İki Yönlü Varyans Analizi	1	1.42
	Tek Yönlü Varyans Analizi	5	7.14	Korelasyon Analizi	1	1.42
	Regresyon Analizi	3	4.28			
Nitel Veri Analizi	İçerik Analizi	32	45.71	Sürekli karşılaştırmalı analiz	2	2.85
	Betimsel Analiz	27	38.57	Doküman analizi	1	1.42
	Tematik Analiz	3	4.28	Fenomolojik veri analizi	1	1.42
Belirtilmemiş				1	1.42	

Eğitimde dijital öyküleme alanında yapılmış çalışmaların sonuçlarına ilişkin bulgular Tablo 9'da verilmiştir. Tablo 9 incelendiğinde ulaşılan sonuçlar içerisinde en fazla bilişsel ve duyuşsal yeterliklerin gelişimini etkileyip etkilememesi temasının öne çıktığı belirlenmiştir. Bu

tema içerisinde en fazla bilgi, medya ve teknoloji becerilerinin gelişimini olumlu etkilemesi (f=24) kodunun öne çıktığı belirlenmiştir. Bu kodu yaratıcı, eleştirel, yansıtıcı, tasarım odaklı düşünme, problem çözme, sorgulama, sayısal yetkinlik becerilerini, hayal gücünü geliştirme (f=23), yazma becerisini bilişsel ve duyuşsal açıdan geliştirme (f=17), farklı değişkenlerin gelişimini olumlu etkileme (f=11), dil becerilerinin gelişimini olumlu etkileme (f=9), 21.yy becerilerinin gelişimini bazı boyutlarda ya da tüm boyutlarda etkileme (f=8), yabancı dil becerisinin gelişimini olumlu etkileme (f=5), bazı bilişsel ve duyuşsal yeterliklerin gelişimini etkilememe (f=4), dijital öykülemenin farklı yöntemlerle desteklenmesinin bilişsel ve duyuşsal yeterlikleri geliştirmesi (f=4), dijital öykülemeye dayalı eğitimin erken çocukluk ve öğretmen eğitiminde kullanılması (f=4) kodlarının izlediği tespit edilmiştir. Ortaya çıkan temalardan diğeri ise akademik başarıyı artırma (f=10)'dır. Diğer belirlenen tema ise derse bakış açısıdır. Bu tema içerisinde en fazla kullanışlı, yararlı ve öğretici olması (f=36) kodu ortaya çıkmıştır. Bu kodu dersi eğlenceli kılma, motivasyon ve ilgiyi artırma, olumlu tutum geliştirme (f=33), grup çalışması, iş birliğini sağlama, sınıftaki iletişim ve etkileşimi geliştirme (f=28), internete giriş yapma, teknolojiye yönelik farklı program ve yöntem kullanma (f=18), farklı derslerde dijital öykülemenin kullanılması (f=17), dijital öykü oluşturma (f=15), kendi fikrini ortaya koyma ve uygulama, özgüven gelişimi, aktif katılım sağlama (f=15) kodları izlemektedir. Diğer ortaya çıkan temalar ise beğenilen (f=15) ve beğenilmeyen (f=7) yönler, hissedilen duygu açısından olumlu (17) ve olumsuz duygular (f=10), yaşanan sorunlar (f=19), yaşanan sorunlara yönelik çözüm önerileri (f=21) temalarının ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Yapılan çalışmaların sonuçları Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo 9. Eğitimde Dijital Öyküleme Alanında Yapılmış Çalışmaların Sonuçları

Tema	Kod	f	%
Bilişsel ve Duyuşsal Yeterliklerin Gelişimini Etkileyip Etkilememe	Bilgi, medya ve teknoloji becerilerinin gelişimini olumlu etkilemesi	24	34.28
	Yaratıcı, eleştirel, yansıtıcı, tasarım odaklı düşünme, problem çözme, sorgulama, sayısal yetkinlik becerilerini, hayal gücünü geliştirme	23	32.85
	Yazma becerisini bilişsel ve duyuşsal açıdan geliştirme	17	24.28
	Farklı değişkenlerin gelişimini olumlu etkileme (değer kazanma, bilimsel süreç becerisi, öğrenme ve ders çalışma stratejileri, kültürel farkındalık, görsel iletişim dili, öğrenme stili)	11	15.71
	Dil becerilerinin gelişimini olumlu etkileme	9	12.85
	21.yy becerilerinin gelişimini bazı boyutlarda ya da tüm boyutlarda etkileme	8	11.42
	Yabancı dil becerisinin gelişimini olumlu etkileme	5	7.14
	Bazı bilişsel ve duyuşsal yeterliklerin gelişimini etkilememe (görsel bellek kapasitesi, bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutum, toplumsal değer yargısı, teknoloji okuryazarlığı, öğretim teknolojilerine yönelik tutum, okumaya yönelik tutum)	4	5.71
	Dijital öykülemenin farklı yöntemlerle (web tabanlı ve araştırma temelli uygulamalar, yaratıcı drama) desteklenmesinin bilişsel ve duyuşsal yeterlikleri geliştirmesi	4	5.71
	Dijital öykülemeye dayalı eğitimin erken çocukluk ve öğretmen eğitiminde kullanılması	4	5.71
Akademik Başarıyı Artırma	Akademik başarı puanlarını artırma/ders konularını öğrenmeyi olumlu etkileme	10	14.28
Derse Bakış Açısı	Kullanışlı, yararlı ve öğretici olması	36	51.42
	Dersi eğlenceli kılma, motivasyon ve ilgiyi artırma, olumlu tutum geliştirme	33	47.14
	Grup çalışması, iş birliğini sağlama, sınıftaki iletişim ve etkileşimi geliştirme	28	40
	İnternete giriş yapma, teknolojiye yönelik farklı program ve yöntem kullanma	18	25.71
	Farklı derslerde dijital öykülemenin kullanılması	17	24.28
	Dijital öykü oluşturma (yazma, görselleştirme, seslendirme, biçimsel düzenleme)	15	21.42
	Kendi fikrini ortaya koyma ve uygulama, özgüven gelişimi, aktif katılım sağlama	15	21.42
Beğenilen ve beğenilmeyen Yöneler	Dijital öykü oluşturma ve paylaşma, eğlenceli olması, bilişim teknolojilerini kullanma, iş birliği içinde çalışmadan dolayı dijital öyküleme yöntemini beğenme	15	21.42
	Araçlar, öğretim aşamaları, dijital öykü oluşturma, öğrenci ve ortamdaki kaynaklı sorunlardan dolayı dijital öyküleme yöntemini beğenmeme	7	10
Hissedilen Duygu	Olumlu duygu (mutlu, heyecanlı, kararlı, dikkatli, mizah, umut, sabır, şans)	17	24.28
	Olumsuz duygu (üzgün, sıkılma, stresli, sevmeme, panik, korku, kaygı, kibir)	10	14.28
Yaşanan Sorunlar	Dijital öykü oluşturma, öykü yazma, araç kullanımı, zaman, internet, iş birliği, altyapı yetersizliği, öğrenci, öğretmen ve süreçten kaynaklı sorun yaşama	19	27.14
Yaşanan Sorunlara Yönelik Çözüm Önerileri	Dönüt verme, iş birliği içinde çalışma, rehberlik yapma ve model olma, pekiştirici kullanma, çabalama, farklı kaynaktan araştırma yapma, görsel unsurları kullanma, konuda esneklik sağlama, araçların çalıştığını kontrol etme	21	30

Tablo 10’da yapılan araştırmaların sonuçlarına ilişkin önerilerin araştırma süreci, uygulama süreci ve öneri getirilmemiş temaları altında toplandığı görülmektedir. Araştırma süreci teması altında en fazla vurgulanan kod “farklı sınıf düzeyindeki öğrencilerin farklı derslerdeki bilişsel ve duyuşsal yeterliklerine dijital öyküleme yönteminin etkisi nitel ve nicel desenlerde farklı veri toplama araçları kullanılarak araştırılmalı (f=45)”dır. En az vurgulanan kod ise “bireysel ve iş birliği dijital öyküleme uygulama sonuçları karşılaştırılmalı (f=1)”dır.

Uygulama sürecinde en fazla vurgulanan kodlar “farklı disiplinlerde öğretim yapılırken dijital öykülerden yararlanılmalı (f=23)”, “dijital öyküleme yönteminin etkili biçimde uygulanabilmesi için öğretim sürecinde farklı hususlara dikkat edilmeli ve uygulamalar geliştirilmeli (f=20)” iken en az vurgulanan kodlar “okul öncesi uygulamalarda ilgisiz içeriği engelleyen yazılımlar kullanılmalı (f=1)”, “ebeveynlerin de katılımıyla etkileşimli öğrenme etkinlikleri aracılığıyla çocukların çok yönlü gelişimine katkı sağlanmalı (f=1) ve “küçük yaş gruplarında iletişim becerisini geliştirmek için dijital öyküler kullanılmalı (f=1)”dır. Bir araştırmada ise öneri getirilmemiştir. Yapılan çalışmaların önerilerine ilişkin sonuçlar Tablo 10’da verilmiştir.

Tablo 10. Yapılan Çalışmaların Önerilerine Göre Sonuçları

Tür	Öneri	f	%
Araştırma Süreci	Farklı sınıf düzeyindeki öğrencilerin farklı derslerdeki bilişsel ve duyuşsal yeterliklerine dijital öyküleme yönteminin etkisi nitel ve nicel desenlerde farklı veri toplama araçları kullanılarak araştırılmalı	45	64.28
	Dijital öykülemenin öğrencilerin çeşitli becerilerine etkisini araştıran benzer çalışmalarda önceki yapılan araştırmalardan faydalanılmalı	2	2.85
	Bireysel ve iş birlikçi dijital öyküleme uygulama sonuçları karşılaştırılmalı	1	1.42
Uygulama Süreci	Farklı disiplinlerde öğretim yapılırken dijital öykülerden yararlanılmalı	23	32.85
	Dijital öyküleme yönteminin etkili biçimde uygulanabilmesi için öğretim sürecinde farklı hususlara (planlanma, yardımcı öğretmen, yarışma, ödül ve pekiştirme, bireysel farklılık, geri bildirim, bireysel ve grupla öğretim, farklı yöntemlerle destekleme, zaman, örnek uygulama, teorik bilgi, donanım araçları, hazırbulunuşluk, etkinlik süresi, örneklem, dil desteği, uygulama öncesi hazırlık, rehberlik, ön yargı, internet bağlantısı, iş yükü, ders saati) dikkat edilmeli ve uygulamalar geliştirilmeli	20	28.57
	Eğitimcilerle (öğretim elemanları, öğretmenler, öğretmen adayları) seminer, hizmet içi eğitim, staj vb. yoluyla dijital öyküleme konusunda eğitim verilmeli ve farklı derslerde dijital öyküleme yöntemini uygulama imkanı sağlanmalı	19	27.14
	Dijital öyküleme ulaşmak ve onları yaygınlaştırmak amacıyla web tabanlı platformlar kullanılmalı	13	18.57
	Öğrencilere yazılım, bilgisayar, program kullanma konusunda eğitim verilmeli, onların dil becerileri geliştirilmeli, seslendirme odaları kurulmalı	5	7.14
	Okul öncesi uygulamalarda ilgisiz içeriği engelleyen yazılımlar kullanılmalı	1	1.42
	Ebeveynlerin de katılımıyla etkileşimli öğrenme etkinlikleri aracılığıyla çocukların çok yönlü gelişimine katkı sağlanmalı	1	1.42
	Küçük yaş gruplarının iletişim becerisini geliştirmek için dijital öyküler kullanılmalı	1	1.42
Öneri Getirilmemiş		1	1.42

Sonuçlar

Türkiye’deki dijital öykülemeye yönelik araştırmaların sayısı 70’dir. Yıllar arasında düzenli artış olmamakla birlikte son yıllarda yapılan çalışmaların sayısında artış olduğu belirlenmiştir. Yıllar arasında ise düzenli bir artışın olmadığı görülmektedir. Dijital öykülemeye dönük yapılan araştırmaların incelenmesi çocuklar, öğretmenler, aileler vb. paydaşlar için uygulama açısından yönlendirici olacağı düşünülmektedir. Dijital öyküleme yöntemi teknoloji entegrasyonunu sağlayan yöntemlerden biridir. Harris’e (2005) göre teknoloji

entegrasyonunun etkili biçimde gerçekleşmesi için öğrencilerin bilgiyi zamanında edinmeleri, bilgiyi analiz etmeleri, bu bilgilerden bir senteze varmaları ve profesyonel olarak bilgiyi sunmalarına yardımcı olan teknolojik araçları seçebilmeleri gerekmektedir.

Yapılan çalışmaların karma, nitel ve deneysel araştırma desenlerinde tasarlandığı, en fazla nitel araştırmaya dayalı durum çalışması deseninde olduğu belirlenmiştir. Bu noktadan hareketle dijital öyküleme uygulamaları derinlemesine araştırılmak istendiğinden daha fazla karma ve nitel araştırma modellerinin tercih edildiği söylenebilir. Araştırmaların çalışma grubunu belirleme yöntemi daha çok olasılık temelli örnekleme yöntemlerinden yansız atama/tesadüfi örneklemedir (Aydın, 2019; Büyükcengiz, 2017; Çıralı, 2014; Demirer, 2013; Gider, 2019; Gömleksiz ve Pullu, 2017; Gündüz, 2019; Mangal, 2020; Sarıtepeci, 2016). Diğer ise uygun örneklemedir (Demirer ve Baki, 2018; Karakuş, Turhan-Türkkan ve Arslan-Namlı, 2020; Kayalı, 2019; Keleş, 2018; Şentürk-Leylek, 2018; Torun, 2016; Turgut, 2015; Yılmaz, 2019). Uygun örnekleminin tercih edilme sebebi bu öğretim yöntemi dijital ortamda uygulanacağından yaşanacak problemlerin biraz daha önüne geçmek olabilir. Bazı araştırmalarda ise veri kaynağının neden ve nasıl seçildiği belirtilmemiştir. Bu durum araştırma grubunun seçilme gerekçeleri konusunda bir fikre sahip olmayı engellemektedir.

Dijital öyküleme yöntemine dayalı araştırmaların okul öncesinden lisans düzeyine kadar bütün kademelerde bulunan öğrencilerle yapıldığı belirlenmiştir. En fazla lisans (öğretmen adayı, öğretmen ve öğrenci) düzeyinde yapılan araştırmalar mevcutken bu durumu sırasıyla ortaokul, ilkokul, lisans (diğer), lise ve okul öncesi öğrencileri izlemektedir. Okul öncesinden lisans düzeyine kadar farklı kademelerde dijital öykülemeye dayalı çalışmalara rastlanması, farklı yaş grubundaki öğrenciler için uygun bir yöntem olduğunu göstermektedir. Nitekim Robin ve Pierson (2005) dijital öykülemeyi, öğrenci ve öğretmenlerin deneyim yaşamalarını sağlayan anlamlı öykülerin oluşturulması olarak ifade etmiştir. McLellan (2006) dijital öykülemenin tarih, dil becerileri, öğretmen eğitimi, sosyal çalışmalar gibi konuların öğretiminde kullanılacağını belirtmiştir.

Yapılan araştırmalarda uygulama süreçleri farklılık göstermesinin yanı sıra süreçteki aşamalar (hazırlık, tanıtım, drama uygulamalarıyla gerçekleştirme vb.) ve aşamalara ayrılan süre de farklılık göstermektedir. Uygulama süresi olarak, 8 ve 10 haftanın ön plana çıktığı görülmektedir. En uzun süre olarak 16 ve daha fazla hafta karşımıza çıkmaktadır (Demirer, 2013; Kutlucan, 2018; Tatlı ve Bayramoğlu, 2015). Dijital öyküleme uygulamalarında farklı programların kullanılması ise, uygulama platformlarının zenginlik gösterdiğini yansıtmaktadır. Robin ve Mcneil (2013) dijital kullanılacak yazılımları üç başlık altında inceleyerek masaüstü ve diz üstü bilgisayarlarda kullanılan yazılımlar, akıllı telefon ve tablet bilgisayarlarda kullanılan yazılımlar ve Web ortamında kullanılan yazılımlar olarak gruplandırmıştır.

Yapılan araştırmalarda veri toplama aracı olarak hem nicel hem nitel veri toplama araçlarının kullanıldığı belirlenmiştir. Nicel veri toplama araçlarından başarı testi ve yazma, okuma ve konuşma becerilerine ilişkin ölçeklerin ön plana çıktığı görülmektedir. Araştırma süreci derinlemesine incelenmek istendiği için de nitel veri toplama araçlarından yarı yapılandırılmış görüşme, gözlem, öğrenme ürünleri ve dereceli puanlama anahtarlarının kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu durum çalışmalarda öğrencilerin öğrenme ortamlarındaki durumlarını ve görüşlerini belirlemenin yanı sıra oluşturdukları öğrenme ürünlerinin değerlendirilmesine de önem verildiğini göstermektedir.

Araştırmaların veri analizinde nicel ve nitel analiz kullanılmıştır. Nicel veri analizinde ilişkili örneklemler için t testi, betimsel istatistik ve ilişkisiz örneklemler için t testinin ön plana

çıktığı görülmektedir. İlişkili örneklemeler t testinin kullanılması dijital öykülemenin öğrencilerin farklı alanlardaki bilgi ve becerilerinin gelişiminin araştırıldığını göstermektedir. Nitel veri analizi tekniklerinden betimsel, içerik ve tematik analiz kullanıldığı tespit edilmiştir. Bir araştırmada veri analizi belirtilmemiştir (Bedir-Erişti, 2017).

Yapılan araştırmalarda öne çıkan bulgular arasında dijital öykülemenin öğrencilerin farklı derslerde akademik başarılarını artırdığı; bilgi, medya, teknoloji, üst düzey düşünme, yazma, 21.yy, yabancı dil becerilerini geliştirdiği belirlenmiştir. Araştırmacılar öğrencilerin dijital öykü tasarımlarının araştırma yapma, yaratıcılık, yazma, organizasyon, teknoloji, sunum, mülakat, kişilerarası iletişim, iş birliği, problem çözme, 21. yy ve değerlendirme becerilerini geliştirdiğini belirtmiştir (Burgess, 2006; Dakich, 2008; Kearney, 2011; Niemi, Niu, Vivitsou ve Li, 2018; Nixon, 2009; Robin, 2006; Talan, 2021). Demirbaş ve Şahin (2020) tarafından 2005-2019 yıllarında dijital öykülemeye dayalı araştırmaların incelendiği çalışma sonucunda dijital öykülemenin öğrencilerin motivasyonunu, yaratıcı, eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirdiği belirlenmiştir. Barret (2006) dijital öykülemenin öğrenci katılımı, derin öğrenme için yansıtma, proje tabanlı öğrenme ve teknoloji entegrasyonu olmak üzere dört stratejiyi bir araya getirdiğini ifade etmiştir. Araştırmalar dijital öyküleme çalışmaları yapan öğrencilerin problem çözme, karar verme, yaratıcılık süreçlerine daha çok katıldıklarını ve sorumluluk aldıklarını göstermektedir (Chung, 2007; Ohler, 2008). Diğer taraftan yapılan araştırmalarda dijital öykülemenin okumaya yönelik tutumun, teknoloji okuryazarlığının, toplumsal değer yargısının, girişimcilik eğiliminin, görsel bellek kapasitesinin, öğretim teknolojilerine yönelik tutumun gelişimini anlamlı olarak etkilemediği tespit edilmiştir (Balaman, 2015; Çıralı, 2014; Göçen-Kabaran, Karalar, Aslan-Altan ve Altıntaş, 2019, Şentürk-Leylek, 2018). Bu durum farklı sebeplerden kaynaklanabilir. Örneğin bazı araştırmalarda dijital öykülemenin her öğrenci ve sınıf düzeyi açısından uygun olmayabileceği bulgularına rastlanmıştır. Bu yüzden dijital öyküleme uygulamasında planlama çok dikkatli bir şekilde yapılmalı, uygulamada nitelikli eğitim verilmelidir. Sınırlı sayıda yapılan araştırmalarda dijital öyküleme yönteminin bazı alanlarda gelişimi etkilememesi, benzer çalışmalar yapıldıktan sonra sonuçların tartışılmasına gerek duyulduğunu göstermektedir.

Dijital öyküleme ile öğretim yapılması derse bakış açısını olumlu yönde etkilemektedir. Uygulamalar esnasında sorunlar yaşandığı, bu sorunlara çözüm üretildiği belirlenmiştir. Talan (2021) tarafından dijital öyküleme çalışmalarının meta-analitik ve meta-tematik analizinin yapıldığı araştırmada da zaman darlığı, sınırlı internet erişimi, teknolojik açıdan yaşanan yetersizlikler, teknik sorunlar, teknik bilgi ve beceri eksikliği, teknik destek eksikliği uygulama esnasında yaşanan problemler arasındadır. Sadık (2008) tarafından yapılan araştırma, yaşanan sorunlara rağmen öğretmenlerin pedagojilerini ve müfredatlarını dijital öykü anlatımını içerecek şekilde dönüştürmeye istekli olduklarını ortaya koymuştur. Süreçte yaşanacak sorunların azaltılması için öğretmenler konu hakkında bilgilendirilmeli, uygulama örnekleri paylaşılmalı, model sunulmalı, yeni teknoloji araçları hizmet öncesi ve hizmet içi müfredata eklenmelidir (Alptekin, 2010; Girmen, Özkanal ve Dayan, 2019).

Öneriler

Araştırma bulguları doğrultusunda bazı öneriler getirilmiştir:

- Yapılacak araştırmalar süreci daha iyi betimlemek amacıyla nitel ve karma yöntem deseninde tasarlanabilir.

- Yapılacak araştırmalarda öğrencilerin farklı derslerdeki akademik başarılarına ve derse karşı tutumlarına dijital öykülemenin etkisi araştırılabilir. Ayrıca yapılan araştırmalarda dil becerilerinden yazma becerisinin gelişimine dijital öykülemenin etkisi araştırılmıştır. Dil becerilerinden okuma, konuşma ve dinleme becerilerine dijital öykülemenin etkisi araştırılabilir.
- Dijital öyküleme yöntemini uygulama sürecinde başlangıçta program tanıtılmalı, öğrencilere farklı dijital öyküleme araçları sunulmalı, yaşanan sorunlar konusunda yardımlaşma sağlanarak öğretmenler dönüt vermelidir.

Kaynakça

Yıldız (*) ile işaretili çalışmalar araştırmaya dâhil edilmiştir.

- *Akgül, G. (2018). *Fen ve teknoloji dersinde dijital öyküleme sürecinde yaratıcı drama kullanımının başarı, tutum ve bilimsel yaratıcılığa etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Alptekin, S. (2010). *Akranların sosyal becerilere model olduğu doğrudan öğretimin zihinsel engelli öğrencinin sosyal becerileri kazanması, sürdürmesi, genellemesi ve sosyal kabulüne etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Aydın, E. (2019). *Yabancılara Türkçe öğretiminde dijital hikâye anlatımının yaratıcı yazma becerisine etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- *Ayvaz-Tunç, Ö. (2016). *Dijital teknolojiler bağlamında dijital öyküleme yaklaşımının güzel sanatlar eğitime entegrasyonu* (Yayımlanmamış doktora tezi). On Dokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- *Baki, Y. (2015). *Dijital öykülerin altıncı sınıf öğrencilerinin yazma sürecine etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- *Baki, Y. (2019). Türkçe öğretmeni adaylarının yaratıcı yazma becerilerinin geliştirilmesinde dijital öykülerin etkisi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 964-995.
- *Balaman, F. (2016a). Dijital Öyküleme'nin üniversite öğrencilerinin demokratik değer yargılarına etkisi. Mustafa Kemal Üniversitesi Örneği. *Curr Res Educ*, 2(1), 42-52.
- *Balaman, F. (2016b). Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin öğretim teknolojilerine yönelik tutumlarına etkisi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 6(2), 147-168.
- *Balaman, F. (2015). Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin toplumsal değer yargılarına etkisi. *Electronic Journal of Education Sciences*, 4(8), 159-168.
- *Balaman-Uçar, S. (2016). *The impact of digital storytelling on English as a foreign language learners' writing skills* (Unpublished doctoral dissertation). Hacettepe University, Institute of Educational Sciences, Ankara.
- Balcı, B. (2020). Türkiye'deki e-öğrenme ortamlarında bulut bilişim konulu lisansüstü tezlerin betimsel tarama yöntemiyle incelenmesi. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 10(2), 402-426.

- Barrett, H. (2006). Researching and evaluating digital storytelling as a deep learning tool. C. Caroline, D.A. Willis, R. Carlsen, I. Gibson, K. McFerrin, J. Price, & S. Weber (Eds.), *Society for information technology and teacher education, International Conference, Held at Chesapeake* (pp.647-654). Virginia: AACE.
- *Bedir-Erişti, S. (2017). Çocuklarda teknoloji odaklı görsel iletişim ve dinamik bir görsel iletişim yolu olarak dijital öyküleme. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi|Istanbul University Faculty of Communication Journal*, 52, 25-38.
- *Bedir-Erişti, S. (2016). Katılımcı tasarım temelli dijital öyküleme sürecinde ilköğretim öğrencilerinin yaratıcılık göstergeleri. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 7(4), 462-492.
- Burgess, J. (2006). Hearing ordinary voices: Cultural studies, vernacular creativity and digital storytelling. *Continuum*, 20(2), 201-214.
- *Büyükcengiz, M. (2017). *Dijital öyküleme metodunun ortaokul öğrencilerinin fen bilimleri dersi akademik başarı, bilimsel süreç becerileri ve derse yönelik tutumlarına etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Campbell, T., (2012). Digital storytelling in an elementary classroom: Going beyond entertainment. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 69, 385-393.
- Chung, S.K. (2007). Art education technology: Digital storytelling. *Art Education*, 60(2), 17-22.
- *Çiğerci, F.M. (2020). Primary school teacher candidates and 21st century skills. *International Journal of Progressive Education*, 16(2), 157-174.
- *Çetinkaya, M. (2018). Bilim tarihi öğretiminde dijital öyküleme kullanımının öğretmen adaylarının görüşlerine yansması. *Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Dergisi (IBAD)*, 10, 161-167.
- *Çıralı, H. (2014). *Dijital hikâye anlatımının görsel bellek ve yazma becerisi üzerine etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Lisansüstü Eğitim, Ankara.
- *Çıralı-Sarıca, H. (2019). *Öğretmenlerin dijital hikâye anlatımı üzerinden mesleki kendini anlayışları ve öğretmen adaylarıncı alımlanması* (Yayımlanmamış doktora tezi). Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Çiçek, M. (2018). *Investigating the effects of digital storytelling use in sixth-grade science course: a mixed method research study* (Yayımlanmamış doktora tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Çoruk, H. ve Seferoğlu, S. (2020). Dijital öykü oluşturma sürecinin öğrenenlerin yansıtıcı düşünme becerilerinin gelişimine etkisi. *Öğretim Teknolojisi ve Hayat Boyu Öğrenme Dergisi*, 1(1), 1-23.
- Dakich, E. (2008). Towards the social practice of digital pedagogies. G. Yelland, G. Neal, & E. Dakich (eds.), *Rethinking education with ICT: New directions for effective practices* (pp. 13-30). Sense Publishers, Rotterdam and Taipei.
- *Dayan, G. (2017). *İlkokul öğrencilerinin Türkçe dersinde dijital öyküleme çalışmaları* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

- Del-Moral-Pérez, M.E., Villalustre-Martínez, L., & Neira-Piñeiro, M.R. (2019). Teachers' perception about the contribution of collaborative creation of digital storytelling to the communicative and digital competence in primary education schoolchildren. *Computer Assisted Language Learning*, 32(4), 342-365.
- Demirbaş, İ. ve Şahin, A. (2020). A systemic analysis of research on digital storytelling in Turkey. *International Journal of Progressive Education*, 16(4), 45-65.
- *Demirer, V. ve Baki, Y. (2018). Türkçe öğretmeni adaylarının dijital öyküleme sürecine ilişkin görüşleri ve algıları. *Kuramsal Eğitim Bilim Dergisi*, 11(4), 718-747.
- *Demirer, V. (2013). *İlköğretimde e-öyküleme kullanımı ve etkileri* (Yayımlanmamış doktora tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- *Demir, S. ve Kılıçkiran, H. (2018). Dijital öyküleme uygulamasının özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerine etkisi. *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 12-18.
- Denzin N.K., & Lincoln Y.S. (2005). *Handbook of qualitative research*. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- *Eroğlu, A. (2020). *Ortaokul 7. sınıf Türkçe dersinde dijital hikâye anlatımının kullanılması* (Yayımlanmamış doktora tezi). Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- *Esen, M. (2019). *Digital storytelling in the ELT classroom: Making use of digital narratives to promote the productive skill of speaking* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Gider, B. (2019). *Bireysel ve işbirlikli dijital öyküleme uygulamalarının üstün zekâlı öğrencilerin yazma performansına ve dil gelişimine etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırklareli.
- Girmen, P., Özkanal, Ü. & Dayan, G. (2019). Digital storytelling in the language arts classroom. *Universal Journal of Educational Research*, 7(1), 55-65.
- *Göçen, G. (2014). *Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin akademik başarı ile öğrenme ve ders çalışma stratejilerine etkisi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- *Göçen-Kabaran, G. ve Aldan-Karademir, Ç. (2017). Digital storytelling experiences of pre-service teachers: An action research. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 12(6)*, 369-386.
- *Gömleksiz, M.N. ve Pullu, E.K. (2017). Tondoo ile dijital hikâyeler oluşturmanın öğrenci başarısına ve tutumlarına etkisi. *Turkish Studies International Periodical for the Language, Literature and History of Turkish or Turkic*, 12(32), 95-110.
- *Gözen, G. ve Cırık, İ. (2017). Dijital öykülemenin okul öncesi çocukların sosyal-duygusal davranışlarına etkisi. *İlköğretim Online*, 16(4), 1882-1896.
- Guzzo, R.A., Jackson, S.E., & Katznel, R. A. (1987). Meta-analysis analysis. *Research in organizational behavior*, 9, 407,442.
- *Gündüz, N. (2019). *Dijital öykü yazarlığının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Harris, J. (2005). Our agenda for technology integration: It's time to choose. *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education*, 5(2), 116- 122.

- *Haşlaman, T. (2017). Öz düzenleyici öğrenmenin desteklenmesi: Bir dijital öyküleme uygulaması. *İlköğretim Online*, 16(4), 1407-1424.
- *Kabaran, G., Karalar, H., Aslan-Altan, B. ve Altıntaş, S. (2019). Sınıf öğretmeni ve sınıf öğretmeni adayları dijital öykü atölyesinde. *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi*, 8(1), 235-257.
- *Karademir, E. (2020). *21. yüzyıl becerilerinin geliştirilmesinde dijital öyküleme uygulamaları: Özel yetenekli ilkokul öğrencileri örneğinde öğrenme ve yenilenme becerileri* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- *Karakoyun, F. (2014). *Çevrimiçi ortamda oluşturulan dijital öyküleme etkinliklerine ilişkin öğretmen adayları ve ilköğretim öğrencilerinin görüşlerinin incelenmesi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Karakoyun, F. & Kuzu, A. (2016). The investigation of preservice teachers' and primary school students' views about online digital storytelling. *European Journal of Contemporary Education*, 15(1), 51-64.
- *Karakuş, M., Turhan-Türkkan, B. ve Arslan-Namlı, N. (2020). Dijital öykülemenin kültürel farkındalık ve yaratıcı düşünme üzerindeki etkisinin incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 45(203), 309-326.
- *Kayalı, D. (2019). *Dijital öyküleme yöntemi aracılığıyla 6. sınıf öğrencilerinin tasarım odaklı düşünme becerilerinin geliştirilmesine yönelik bir eylem araştırması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- *Kaya, O. (2014). *Yabancı dil öğretiminde (Almanca) dijital hikâye anlatım yönteminin araştırılması: Lise öğrencileriyle eylem araştırması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Bahçeşehir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kearney, M. (2011) A learning design for student-generated digital storytelling. *Learn, Media Technol.*, 36(2), 169-188.
- *Keleş, D. (2018). *Öğretmen adaylarının tekno-streslerinin incelenmesi: Dijital hikâye örneği* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Kastamonu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Kastamonu.
- *Kılıç, F. (2014). Awareness and cognitive load levels of teacher candidates towards student products made by digital storytelling. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 15(3), 94-107.
- *Kirikci, A. C., & Cigerci, F. M., & Arikan, I. (2020). Use of digital storytelling in the 4th grade social studies course. *International Online Journal of Educational Sciences*, 12(5), 96-113.
- *Korucu, A, T.(2020). Fen eğitiminde kullanılan dijital hikâyelerin öğretmen adaylarının akademik başarısı, sayısal yetkinlik durumları ve sorgulama becerileri üzerindeki etkisi. *Kastamonu Education Journal*, 28(1), 352-370.
- *Kotluk, N., & Kocakaya, S. (2016). Researching and evaluating digital storytelling as a distance education tool in physics instruction: An application with pre-service physics teachers. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 17(1), 87-99.

- *Kotluk, N. ve Koçakaya, S. (2015). 21. yüzyıl becerilerinin gelişiminde dijital öykülemeler: Ortaöğretim öğrencilerinin görüşlerinin incelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 354-363.
- *Kutlucan, E. (2018). *Dijital öykü anlatımı ile verilen değerler eğitime yönelik bir eylem araştırması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Amasya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Amasya.
- *Küçüköğlü, U. (2019). *Ortaokul öğrencilerinin matematik tarihi bağlamında hazırladıkları dijital öyküler üzerine bir araştırma: Matematik nasıl doğmuştur?* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Kastamonu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Kastamonu.
- *Madı, H. (2020). *Exploring the integration of digital storytelling to improve speaking skills in Arabic as a foreign language* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Bahçeşehir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- *Mangal, K. (2020). *İnsan hakları, yurttaşlık ve demokrasi dersinde dijital öyküleme etkinliklerinin öğrencilerin girişimcilik becerilerine ve derse yönelik tutumlarına etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- McLellan, H. (2006). Digital storytelling in higher education. *Journal of Computing in Higher Education Fall*, 19(1), 65-79.
- Niemi, H., S. Niu, M. Vivitsou, & Li, B. (2018). "Digital storytelling for twenty-first-century competencies with math literacy and student engagement in China and Finland." *Contemporary Educational Technology*, 9(4), 331-353.
- Nixon, A.S. (2009) Mediating social thought digital storytelling. *Pedagogies: Int. J.* 4(1):63-76,
- Ohler, J. (2008). *Digital storytelling in the classroom: New media pathways to literacy, learning, and creativity*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- *Okumus, A. (2020). The perceptions and preferences of 8th grade students in digital storytelling in English. *International Online Journal of Education and Teaching (IOJET)*, 7(2), 585-604.
- *Özpinar, İ. (2017). Matematik öğretmeni adaylarının dijital öyküleme süreci ve dijital öykülerin öğretim ortamlarında kullanımına yönelik görüşleri. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(3), 1189-1210.
- *Özüdoğru, G. (2017). *Dijital öykülemenin Türkçe öğretmeni adaylarının derse katılımı ile yazılı anlatım ve bilişim teknolojileri kullanım öz yeterliklerine etkisinin incelenmesi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Pala, F. (2020). *Sosyal bilgiler dersinde dijital öyküleme destekli grup çalışmasının akademik başarı, tutum ve kalıcılığa etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- *Polater, C. (2019). *İlkokul dördüncü sınıfta dijital öykü yöntemiyle değerler eğitimi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- Robin, B.R. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. *Theory Into Practice*, 47(3), 220-228.

- Robin, B.R. (2006). *The educational uses of digital storytelling*. Retrieved from <http://digitalliteracyintheclassroom.pbworks.com/f/Educ-Uses-DS.pdf>
- Robin, B., & McNeil, S. (2013). The evolution of digital storytelling technologies: From PCs to iPads and e-Books. R. McBride, & M. Searson (Ed.), *Proceedings of society for information technology & teacher education international conference 2013* (pp. 1712-1720). Chesapeake, VA: AACE.
- Robin, B., & Pierson, M. (2005). A multilevel approach to using digital storytelling in the classroom. C. Crawford vd. (Ed.), *Proceedings of society for information technology & teacher education international conference 2005* (ss. 708-716). Chesapeake, VA: AACE.
- Sadik, A. (2008). Digital storytelling: a meaningful technology-integrated approach for engaged student learnig. *Educational Technology Research and Development*, 56(4), 487-506.
- *Saritepeci, M. (2016). *Dijital hikâye anlatım yönteminin sosyal bilgiler dersinde etkililiğinin incelenmesi*. (Yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Seckin Kapucu, M. & Yurtseven Avcı, Z. (2020). The digital story of science: Experiences of pre-service science teachers. *Journal of Education in Science, Environment and Health (JESEH)*, 6(2), 148-168.
- *Sever, T. (2014). *An investigation into the impact of digital storytelling on the motivation level of students* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
- Shelby-Caffey, C., Ubeda, E., & Jenkins, B. (2014). Digital storytelling revisited: An educator's use of innovative literacy practice. *The Reading Teacher*, 68(3), 191–199. doi: 10.1002/trtr.1273
- Smeda N., Dakich E., & Sharda, N. (2010). *Developing a framework for advancing e-learning through digital storytelling, in IADIS International Conference e-learning* (Ed. M.B.Nunes, & M, McPherson). IADIS International Conference, eLearning 2010 Freiburg, Germany, 26 - 29 July 2010, 169-176.
- Sylvester, R., & Greenidge, W. (2009). Digital storytelling: Extending the potential for struggling writers. *The Reading Teacher*, 63(4), 284-95.
- *Şentürk-Leylek, B. (2018). *İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin okuma becerilerinin gelişiminde ve okumaya yönelik tutumlarında dijital hikâyelerin etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Talan, T. (2019). *Dijital öyküleme yöntemi ile ilgili yapılan çalışmalara sistematik bir bakış*. 7. Uluslararası Öğretim Teknolojileri ve Öğretmen Eğitimi Sempozyumu, Antalya.
- Talan, T. (2021). Meta-analytic and meta-thematic analysis of digital storytelling method. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 10(1), 18-38.
- *Tanrikulu, F. (2020). The effect of L2 listening texts adapted to the digital story on the listening lesson. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 21(1), 1-18.
- *Tatlı, Z., ve Aksoy, D. (2015). Yabancı dil konuşma eğitiminde dijital öykü kullanımı. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 45, 137-152.

- *Tatlı, Z. ve Bayramoğlu, A. (2015). Öğretmenlik uygulaması sürecinin dijital öyküler ile yansıtılması. *Journal of Instructional Technologies and Teacher Education*, 4(2), 16-28.
- *Tetik, T. (2020). *Özel yetenekli ilkokul öğrencilerinin yazma becerilerinin desteklenmesinde dijital öyküleme etkinlikleri: Eylem araştırması* (Yayımlanmamış doktora tezi). Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- *Torun, B. (2016). *Ortaokul 6. sınıf hücre konusunda dijital öykü kullanımının öğrenci başarısı, tutumu ve bilimsel süreç becerileri üzerine etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Kastamonu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Kastamonu.
- *Turgut, G. (2015). *Okul öncesi eğitimi için geliştirilen hikâye oluşturma yazılımına yönelik görüşlerin incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- *Ulum, E. (2017). *Yedinci sınıf öğrencilerinin fen bilimleri konularında dijital öykü hazırlama deneyimleri* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- *Ulusoy, M. (2020). Pre-service teachers as creators and students as viewers of children's literature-related digital stories: A formative experiment. *International Journal of Progressive Education*, 16(6), 365-389.
- *Uslu, A. (2019). *İşbirlikli dijital hikâye anlatımının ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma ve sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa.
- *Uslupehlivan, E., Kurtoğlu-Erden, M. ve Cebesoy, Ü . (2017). Öğretmen adaylarının dijital öykü oluşturma deneyimleri. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (ERTE Özel Sayısı), 1-22.
- Wu, J., & Chen, D. T. V. (2020). A systematic review of educational digital storytelling. *Computers & Education*, 147, 1-16.
- Xu, Y., Park, H., & Baek, Y. (2011). A new approach toward digital storytelling: An activity focused on writing self-efficacy in a virtual learning environment. *Educational Technology & Society*, 14(4), 181-191.
- *Yamaç, A. (2015). *İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinin gelişiminde dijital hikâyelerin etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- *Yavuz-Konakman, G. (2015). *Araştırma temelli öğrenme yaklaşımına dayalı dijital öykü oluşturma öğretmenin adaylarının direnç davranışlarına ve öğrenme yaklaşımlarına etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- *Yılmaz, M. (2019). *Program görselleştirme aracıyla gerçekleştirilen dijital öyküleme etkinliklerinin yaratıcı problem çözme becerisi ve bilgisayara yönelik tutum üzerindeki etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

- * Yüksel, P. (2011). *Using digital storytelling in early childhood education: A phenomenological study of teachers' experiences* (Yayımlanmamış doktora tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.